



**Knowledge, Attitudes, and Social Support in Relation to Rabies Prevention
Behaviors among Residents of Thanu Subdistrict, Uthai District,
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province**

Wikanda Trinawong¹ Panitan Grasung² Thanatkorn Phudphad³

¹Master of Public Health Program Pathumthanee University

^{2,3}Faculty of Allied Health Sciences Pathumthanee University

Abstract: The objectives of this research were to study 1) knowledge, attitudes, and preventive behaviors regarding rabies among the public, 2) social support in rabies prevention among the population, 3) knowledge, attitudes, and social support in rabies prevention among the population preventive behaviors against rabies among the public. The conceptual framework was applied knowledge, attitudes, and behavior theory of Benjamin Bloom's and social support of House. The study methodology was a quantitative research. Population was 4,749 people, sample proportion determined using Taro Yamane concept, 369 people, by multi-stage random sampling. The tool for the research was knowledge test and a questionnaire. Statistics used for the data analysis such as percentage, mean and standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results of the study found that 1) the average level of knowledge about rabies is moderate. The average attitude toward rabies prevention is also moderate, and the average level of preventive behavior for rabies is moderate as well, 2) social support in rabies prevention is at a moderate level on average, 3) knowledge, attitudes, and social support for rabies prevention are positively associated with rabies prevention behaviors among the public, with statistical significance at the .01 level. This study suggested that government agencies should promote public knowledge and support access to information on rabies prevention. Such efforts would lead to proper rabies prevention behaviors among the public.

Key words: Knowledge, Attitudes, Behaviors, Social support, Rabies

ความรู้ ทักษะ และแรงสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ของประชาชน ตำบลหนอง อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กานดา ศรีนางสี¹ ปณิธาน กระสังข์ และธนัตถ์ ผุดผาด³

¹หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

^{2,3}คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

บทคัดย่อ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน 2) แรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน 3) ความสัมพันธ์ของความรู้ ทักษะ และแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้ากับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ประชากรเป็นประชาชนในตำบลหนอง จำนวน 4,749 คน กลุ่มตัวอย่างกำหนดขนาดด้วยตารางของทาโร ยามาเน่ ได้ จำนวน 369 คน สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบความรู้ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า 1) ความรู้ ทักษะ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3) ความรู้ ทักษะ และแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ภาครัฐควรส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน และสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จะส่งผลให้ประชาชนมีพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างถูกต้อง

คำสำคัญ : ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม แรงสนับสนุนทางสังคมโรคพิษสุนัขบ้า

บทนำ

โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies) หรือโรคกลัวน้ำ (Hydrophobia) คือ โรคติดต่อจากสัตว์สู่คนที่อันตรายร้ายแรง โดยผู้ป่วยที่สัมผัสกับสัตว์ติดเชื้อ จะได้รับเชื้อไวรัสโรคพิษสุนัขบ้าในตระกูล Rhabdoviridae ผ่านทางน้ำลายของสัตว์ที่กัด ทำให้เกิดอาการทางระบบประสาท เช่น ชัก ประสาทหลอน อัมพาต โดยโรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคร้ายแรงถึงชีวิต เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรค อย่างไรก็ตามโรคนี้สามารถป้องกันได้ โดยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (กรมควบคุมโรค, 2560)

ประเทศไทย มีผู้ป่วยมากกว่า 1 ล้านคนต่อปีที่ถูกสัตว์กัดหรือข่วน สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้สรุปรายงานในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่ามีผู้เสียชีวิต 5-7 รายต่อปี ถัดมาปี พ.ศ. 2561 เพียงประมาณ 2 ปี มีผู้ป่วยเสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้าแล้วถึง 3 รายร่วมกับตรวจพบสัตว์ติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า 251 ตัว ซึ่งสูงกว่าระยะเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึง 1.5 เท่า โดยพบมากที่สุด ในสุนัขกว่าร้อยละ 90 แมว และโค ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 13 จังหวัด ซึ่งกรมปศุสัตว์ได้ประกาศเขตโรคระบาดพิษสุนัขบ้าพื้นที่สีแดง คือ จังหวัดสุรินทร์ ชลบุรี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา น่าน บุรีรัมย์ อุบลราชธานี เชียงราย ร้อยเอ็ด สงขลา ระยอง ตาก และศรีสะเกษ นอกจากนี้ยังต้องเฝ้าระวังโรคระบาดพิษสุนัขบ้าในอีก 42 จังหวัด โรคนี้จึงนับเป็นปัญหาสาธารณสุข ที่มีความสำคัญยิ่ง (ดวงพร ตูรงค์สมบูรณ์ และ วันทิพย์ยา พงษ์สามารถ, 2565)

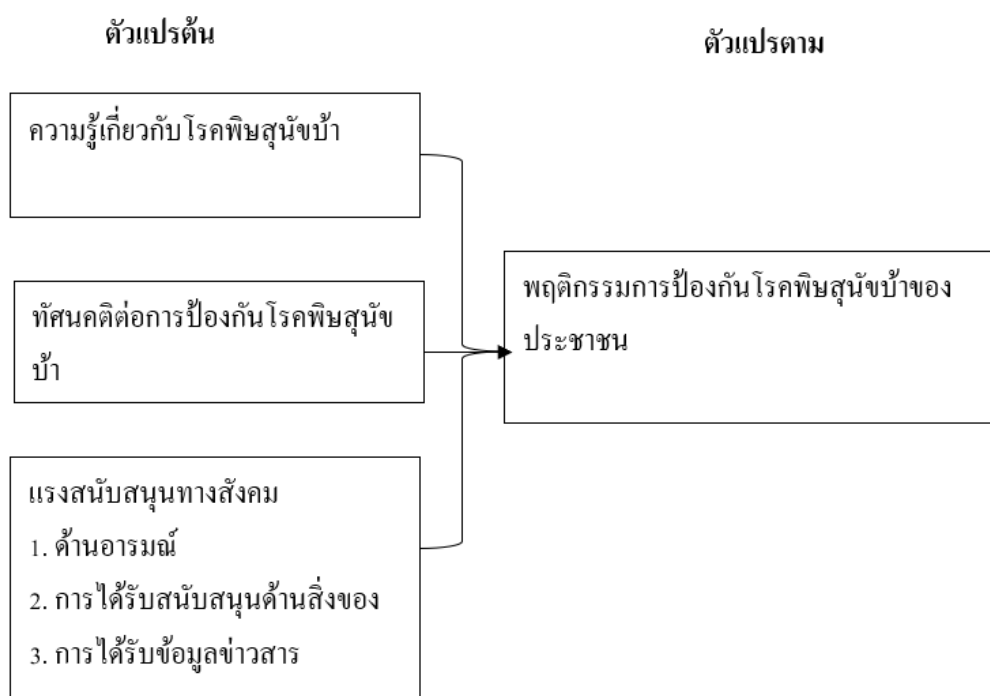
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ โครงการสัตว์ปลอดโรคคนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า ได้ร่วมบูรณาการในทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ปศุสัตว์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด พระนครศรีอยุธยาได้รณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และการผ่าตัดทำหมัน ทั้งสุนัขและแมว ให้ครอบคลุมจำนวนสุนัขแมวที่มีเจ้าของ และไม่มีเจ้าของทั้งหมด เพื่อร่วมกันสร้างพื้นที่ปลอดภัยโรคพิษสุนัขบ้า ตำบลธนู อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เน้นการดำเนินเชิงรุกในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า โดยมีนโยบายด้วยการรณรงค์ป้องกันและกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำในทุกปี มีวัตถุประสงค์เพื่อฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ รวมถึงประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักรู้ถึงอันตรายของโรคพิษสุนัขบ้า ไม่นำสัตว์เลี้ยงมาปล่อยให้เป็นสัตว์จรจัด และควบคุมประชากรสุนัข แมวโดยวิธีการผ่าตัดทำหมันถาวร โดยจะสามารถลดปัญหาการเพิ่มจำนวนของสุนัข แมวจรจัดตามที่สาธารณะลงได้

จากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความรู้ ทักษะทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนตำบลธนู เพื่อเป็นข้อมูล และนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาแผนงาน/โครงการให้เต็มพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าทั้งจากคนและสัตว์เลี้ยงต่อไปอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน
2. เพื่อศึกษาแรงสนับสนุนทางสังคม ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และแรงสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรม การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ที่ศึกษาแบบ Cross-sectional

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลธนู อำเภอดุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 4,749 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ องค์การบริหารส่วนตำบลธนู ณ วันที่ 1 มกราคม 2568) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ ทาโรยามาเน ได้จำนวน 369 คน สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน กำหนดเกณฑ์

ในการคัดเข้าของกลุ่มตัวอย่าง (Inclusion criteria) คือ 1) เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่วิจัย 2) เป็นตัวแทนครัวเรือนละ 1 คน ได้ทั้งเพศชายหรือเพศหญิง 3) มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป 4) ยินดี และเต็มใจที่จะเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้ 5) อ่านออก เขียนและสื่อสารภาษาไทยได้ และ 6) มีสุนัขหรือแมวอยู่ในการดูแล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check Lists) เป็นแบบให้เลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบปรนัย (Choice) ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ตอบถูก ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1 ตอบผิด ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 0 มีเกณฑ์ การแปลผลคะแนนโดยพิจารณาตามเกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1971) ดังนี้

ระดับความรู้มาก ได้คะแนน ร้อยละ 80-100 (คะแนนตั้งแต่ 12 ข้อขึ้นไป)

ระดับความรู้ปานกลาง ได้คะแนน ร้อยละ 60-79 (คะแนนระหว่าง 9 - 11 คะแนน)

ระดับรู้น้อย ได้คะแนน น้อยกว่าร้อยละ 60 (คะแนนระหว่าง 0 - 8 คะแนน)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จำนวน 10 ข้อ

แบบสอบถามทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ใช้เกณฑ์การแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) แบบอิงกลุ่มตามหลักการของ Best (1970) มีการแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนน ดังนี้

คะแนนระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง มาก

คะแนนระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ทดลองใช้กับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน ค่าดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 0.72 ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ได้เท่ากับ 0.42 0.69 ค่าความเชื่อมั่นเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.79

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 63.14 มีอายุ 25-34 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 35.77 ส่วนใหญ่จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 อาชีพรับจ้าง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68 ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ระดับความรู้เรื่องโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน (n=369)

ความรู้	น้อย	ปานกลาง	มาก
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า	27 (8.54)	194 (61.40)	95 (30.06)

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้เรื่องโรคพิษสุนัขบ้า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 และมีความรู้น้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.54

3. ทักษะการตัดสินใจทางสังคม และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน

ตารางที่ 2 ทักษะการตัดสินใจทางสังคม และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (n=369)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ทัศนคติต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	2.97	0.88	ปานกลาง
แรงสนับสนุนทางสังคม	3.01	0.89	ปานกลาง
ด้านอารมณ์	3.01	0.91	ปานกลาง
ด้านสนับสนุนวัสดุสิ่งของ	3.04	0.88	ปานกลาง
ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.98	0.90	ปานกลาง
พฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า	3.04	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะคิดต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด แรงสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด แรงสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน (n=369)

ปัจจัย	พฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	P-value
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r _s)	
ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า	0.195**	0.00
ทักษะคิดที่คิดต่อการป้องกัน	0.577**	0.00
แรงสนับสนุนทางสังคมโดยรวม	0.423**	0.00
ด้านอารมณ์	0.528**	0.00
ด้านสนับสนุนวัสดุสิ่งของ	0.321**	0.00
ด้านข้อมูลข่าวสาร	0.435**	0.00

**p<0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะคิดที่คิดต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะคิดที่คิดต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า แรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคพิษสุนัขบ้า แรงสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในบริบทการณรงค์ป้องกันและกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำในทุกปีเป็นสิ่งที่สำคัญเพื่อให้สุนัขและแมว ได้รับการฉีดวัคซีนอย่างครอบคลุมพื้นที่ของตำบลธนูป เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี รวมถึงประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักรู้

ถึงอันตรายของโรคพิษสุนัขบ้า ไม่นำสัตว์เลี้ยงมาปล่อยให้เป็นสัตว์จรจัด สอดคล้องกับการศึกษาของ มนวิ ศรี วงสุข (2565) ที่ศึกษาปัจจัยพาหุกรรมพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ที่พบว่า ความรู้ ทักษะทัศนคติทัศนคติ แรงสนับสนุน ทางสังคม และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน อยู่ในระดับมาก

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคม กับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะทัศนคติต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับการศึกษาของมนวิ ศรี วงสุข (2565) ที่ศึกษา ปัจจัยพาหุกรรมพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี พบว่า ความรู้ ทักษะทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคม เป็นปัจจัยที่ผลกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะทัศนคติต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า แรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า และพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้เรื่องโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะทัศนคติ แรงสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า อยู่ในระดับปานกลาง และความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า ทักษะทัศนคติต่อการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้า การดูแลสุนัขและแมวที่เลี้ยง นอกจากนี้ควรส่งเสริมความรอบรู้สุขภาพด้านการป้องกันควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในด้านทักษะการสื่อสารการสร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะการตัดสินใจ การจัดการตนเองและการรู้เท่าทันสื่อให้กับแกนนำชุมชน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร แก่ประชาชนได้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมโรค. (2560). แนวทางการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรกราฟฟิคแอนด์ดีไซน์.
- ข้อมูลทะเบียนราษฎร องค์การบริหารส่วนตำบลนุ ๓ วันที่ 1 มกราคม 2568
- ดวงพร ตรงค์สมบูรณ์ และ วันทปรียา พงษ์สามารถ. [ออนไลน์]. (2567, มกราคม). ความรู้โรคพิษสุนัขบ้าสำหรับประชาชน. เข้าถึงได้จาก <https://www.pidst.or.th/A740.html>.
- มนวดี ศรีวงสุข และคณะ. (2565). ปัจจัยพยากรณ์พฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี. วารสารสิ่งแวดล้อมศึกษา, 13(2), 1-14
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2545). การวัดประเมินผลการเรียนรู้. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร:กรุงเทพมหานคร
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2545). สถิติการศึกษาวัดผล 302. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Best, J.W. (1997). Research in Education (3rded.). Eagle Wood Clift, NJ: Prentic Hall.
- Eckel, R. H., Jakicic, J. M., Ard, J. D., Jesus, J. M., Miller, N. H., Hubbard, V. S., Yanovski, S. Z. (2014). 2013 AHA/ACC Guideline on Lifestyle Management to Reduce Cardiovascular Risk. A Report of the American College of Cardiology/American Heart Association Task Force on Practice Guidelines. Circulation, 129(25), S76-S99.
- Bloom, B.S. Madaus, G.F. and Hastings, J.T. (1971). Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. McGraw-Hill, New York.